

There are no translations available.

Таърих гувоҳ аст, ки дар ҳеч замоне,

Точик ба хоки дигаре аз сари кина,

Бо ҳамхамрою дамдама лашкар нақашадаст.

Таърих гувоҳ аст, ки дар арсаи таърих,

Точик зи роҳи ҳасаду чаҳлу таассуб,

Бар фарқи саре найзаю ханҷар нақашадаст.

(Лоик)

Рӯҳат шод бод устод! Ҳарфхоят баъди ту ҳам то имрӯз дардхӯри синаҳост, эй кош,
ин ҳарфхоро бархе аз ноҳалафони ҳурофотие, ки худ ҳечанду боз ба заҳмҳои
синаи дар тӯли таърих пора–пора шудаат намак мепошанд, мешуниданду
медонистанд!

Ва дар ҳақиқат таърих гувоҳ аст, ки миллати тамаддунофари тоҷик аз рӯйи чаҳлу
таассуб ба саре қасе ханҷар нақашада, қасеро тороч нақарда ва ҳаргиз аз сари
кина ба хоки қасе қадам нагузошта!

Пас аламовар аст, ки чанд зодағони ин каламраве, ки тайи карнхо мубталои торочи ачнабиён гашта буду имрӯз аз нав хуршеди истиклолиятш партавафшон ва дар арсаи олам арзи хастӣ дорад, ба оромиву осудагиаш чашми бад доранд! Амалҳои ин ноҳалафон, ки дар огози сохибистиклолиятӣ барои расидан ба ҳадафҳои нопок зери фармони хоҷағони хориҷаи худ шӯре дар миёни ҷомеаи мо ба бор оварда буд, ҳеҷ аз зулму истибдоди Чингизу Темур кам набуд. Баръакс Чингизу Темур ё дигараш ашхоси бегона буданду максоди тасарруфи дороиҳои мо доштанд, аммо ин ноҳалафон, ки шири модари тоҷикро хӯрдаву зодағони ин марзӣ бум хастанд хиёнат ба Ватан-модари худ карданд.

Ин мисолхоро дар симои гуломони халқабаргӯши хоҷағони хориҷа аз қабилҳои Кабириву дигару дигар, ки имрӯзҳо дар сояи қадом «огочон»-и худ пинҳон шудаву аён-аён садо мекунад метавон овард. Онҳо боре дар пешрафти истиклолияти ҷомеа ва созандагиву бунёдкориҳои ҷомеаи навини Тоҷикистон ягон саҳмгузори накардаанд. Ба ҷуз вайронкориву тафриқаан-ғезӣ ва игвогариву бегонапарастӣ. Маҳз кӯтоҳандешии онҳост, ки имрӯзҳо ду-се пайравони гумрохшудаашон дар ҳоки қадом давлатҳои аъробинишин ба фиреби ифротгароён афтодаанду зерин парчами сиёҳи ифротии ДИИШ ба қатлу гораи саруқор гирифтаанд, ҳуни мардуми бечора, ҳуни модару кӯдак, ҳуни бародари мусулмони ҳудро мерезанд!

Тухми ин қотилон, ки номи террористу экстремист доранд рӯз аз рӯз аз маҳалла то маҳаллае дар сарзамини Ироқу Шом пок шудаву яқин аст, ки дар ҳолати нестшавист. Аз онҳо танҳо асаре монда истодааст, ки қаллаҳо дар зерин ҳоку саллаҳо дар рӯи ҳок пахну парешон, ҳатто ин саллаҳо қадан ҳам намешаванд. Муассисони ин театри игвоангез рӯзе дар пеши ҳам халқ ва ҳам Худо ҳарф ба ҳарф ҷавоб хоҳанд гуфт.

Пас шаҳрвандони моро низ зарур аст, ки аз ин фоҷиаҳо огоҳ бошанд, дар тарбияи фарзандони худ бемасъулиятӣ зоҳир накунад, ҳар гуна амалҳои номатлубро дар байни онҳо пешгирӣ қарда, нагузоранд, ки фарзандонашон ҳадафи фиреби ифротгароён қарор бигиранд ва фарзандони ҳудро дар руҳияи ватандӯстиву инсонгарӣ ва ҳудогохиву ҳештаншиносу тарбия намоянд. Ватани ҳудро азиз донанд ва хизмати модар падари ҳудро ба ҷо биёранд. Зеро ҳеҷ як ҳоҷа ё «огочун» намехоҳад хушбинии ҷомеаи орому осоиштаи мо бошад.

Ба миллати ҳамеша сулҳхоҳу сулҳпарвару сулҳфарини мо қирдорҳои ба сари қас ҳанҷар қашидану моли мардум хӯрдан зебанда набуду нест.

Миллати моро зебанда чунин аст, ки дар партави сиёсати хирадмандона ва сулхофарини Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ, Пешвои миллат, Сарвари давлатамон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон якдилу якмаром буда, баҳри шукуфоии ҳар зарра хоки азизи кишварамон –Тоҷикистон саъю талош варзем.

Исозода Шавкат